31992L0114

31.12.1992 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 409/17

DYREKTYWA RADY 92/114/EWG

z dnia 17 grudnia 1992 r.

odnosząca się do zewnętrznych elementów wystających znajdujących się przed tylnym oblachowaniem kabiny w pojazdach kategorii N

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

ve spolupráci s Evropským parlamentem ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

należy podjąć działania mające na celu stopniowe tworzenie rynku wewnętrznego w okresie, który kończy się 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zagwarantowany jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

wymagania techniczne, które muszą spełniać pojazdy silnikowe zgodnie z przepisami krajowymi, odnoszą się między innymi do elementów zewnętrznych znajdujących przed tylnym oblachowaniem kabiny w pojazdach ciężarowych;

wymagania te są różne w poszczególnych Państwach Członkowskich; w związku z tym zachodzi konieczność przyjęcia przez wszystkie Państwa Członkowskie takich samych wymogów, w uzupełnieniu lub w miejsce istniejących przepisów, w szczególności w celu wprowadzenia w odniesieniu do każdego typu pojazdu procedury homologacji typu EWG, będącej przedmiotem dyrektywy 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ([4]);

w celu poprawy bezpieczeństwa na drogach uznano za bezwzględne i pilnie konieczne, aby w kabinach pojazdów kategorii N nie znajdowały się ostre zewnętrzne wystające elementy w celu obniżenia ryzyka lub stopnia obrażeń u osób, które wchodzą w styczność z zewnętrzną powierzchnią pojazdu w razie wypadku;

zaleca się przestrzeganie technicznych wymagań rozporządzenia EKG nr 61 Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ odnoszącego się do ujednoliconych przepisów dotyczących zewnętrznych elementów wystających w kabinach pojazdów; wspomniane rozporządzenie EKG jest załączone do układu z dnia 20 marca 1958 r. dotyczącego przyjęcia jednolitych warunków homologacji i wzajemnego uznawania tych homologacji dotyczących wyposażenia i części pojazdów silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy „pojazd” oznacza dowolny pojazd silnikowy kategorii N, określony w załączniku I do dyrektywy 70/156/EWG, zaprojektowany i zbudowany w celu jego użycia na drogach, z albo bez karoserii, posiadający przynajmniej cztery koła i rozwijający maksymalną prędkość konstrukcyjną powyżej 25 km/h.

Artykuł 2

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić homologacji typu EWG lub krajowej homologacji typu pojazdu lub też odmówić czy zabronić jego sprzedaży, rejestracji, oddania do użytku lub wykorzystania pojazdów z powodów dotyczących ich zewnętrznych elementów wystających znajdujących się przed tylnym oblachowaniem kabiny, jeśli pojazdy te spełniają wymagania określone w załączniku I.

Artykuł 3

Jakiekolwiek zmiany konieczne do dostosowania wymagań znajdujących się w załącznikach do postępu technicznego są przyjmowane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG.

([1]) Dz.U. C 230 z 4.9.1991, str. 46.
([2]) Dz.U. C 67 z 16.3.1992, str. 77; Dz.U. C 305 z 23.11.1992.
([3]) Dz.U. C 49 z 24.2.1992, str. 3.
([4]) Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 87/403/EWG (Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 44).

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie wprowadzają, nie później niż do 1 czerwca 1993 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Stosują je od dnia 1 października 1993 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienia do niniejszej dyrektywy lub odniesienia takie towarzyszą ich urzędowej publikacji. Metody wykonania takich odniesień są ustalane przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1992 r.

W imieniu Rady

R. NEEDHAM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. ZAKRES

Niniejsza dyrektywa odnosi się do zewnętrznych elementów wystających, znajdujących się przed tylnym oblachowaniem kabiny w pojazdach kategorii N; ograniczona jest do zewnętrznych powierzchni zgodnie z podaną poniżej definicją i nie jest stosowana w przypadku lusterek zewnętrznych, łącznie ze wspornikami lub takim wyposażeniem jak antena czy bagażnik dachowy.

2. DEFINICJE

Do celów niniejszej dyrektywy:

2.1. „Powierzchnia zewnętrzna" oznacza część pojazdu znajdującą się przed tylnym oblachowaniem kabiny w pojeździe, zdefiniowanym w pkt 2.5, z wyjątkiem samej tylnej ściany i obejmuje takie części jak błotniki przednie, zderzaki przednie i przednie koła;

2.2. „Homologacja typu pojazdu" oznacza homologację typu pojazdu w odniesieniu do jego zewnętrznych elementów wystających;

2.3. „Typ pojazdu" oznacza pojazdy silnikowe, które nie różnią się w istotnym stopniu w elemencie, jakim jest „powierzchnia zewnętrzna";

2.4. „Kabina" oznacza tę część karoserii, która stanowi pomieszczenie dla kierowcy i pasażera, łącznie z drzwiami;

2.5. „Tylne oblachowanie kabiny" oznacza tylną część zewnętrznej powierzchni pomieszczenia kierowcy i pasażera. Jeśli nie jest możliwe określenie miejsca „tylnego oblachowania kabiny", to do celów niniejszej dyrektywy określono go jako pionowy pas umieszczony 50 cm od punktu R siedzenia kierowcy, przy czym jeżeli pozycja siedzenia może być regulowana, to siedzenie umieszczone jest w jego najbardziej odsuniętej pozycji umożliwiającej kierowanie pojazdem (patrz załącznik III do dyrektywy 77/649/EWG) ([1]). Jeśli kabina jest wyposażona w więcej niż jeden rząd siedzeń, to dla zdefiniowania tylnego oblachowania kabiny trzeba wziąć pod uwagę siedzenie znajdujące się najbardziej w tyle w jego pozycji najbardziej odsuniętej do tyłu. Jednakże producent może, za zgodą służb technicznych, zażądać innej odległości, jeśli może wykazać, że odległość 50 cm jest niewłaściwa dla danego pojazdu;

2.6. „Płaszczyzna odniesienia" oznacza poziomą powierzchnię przechodzącą przez środek przednich kół lub płaszczyznę poziomą umiejscowioną na wysokości 50 cm ponad ziemią, w zależności od tego, która z nich jest niższa. Płaszczyzna ta jest określona dla pojazdu z obciążeniem;

2.7. „*Linia podłogi*" oznacza linię określoną następująco:

Wokół zewnętrznej konstrukcji obciążonego pojazdu obraca się stożek o osi pionowej i nieokreślonej wysokości, którego kąt nachylenia pobocznicy wynosi 15° w taki sposób, aby utrzymać styczność z zewnętrzną powierzchnią nadwozia w jego najniższym punkcie. Linię podłogi stanowi geometryczny ślad punktów styczności. Przy określaniu linii podłogi nie bierze się pod uwagę rur wydechowych lub kół czy funkcjonalnych elementów mechanicznych przymocowanych do podwozia, takich jak miejsce na podnośnik, hak sprzęgu lub mocowania służący do holowania lub przewożenia pojazdu. W przestrzeniach wewnątrz nadkoli przyjmuje się pozorną powierzchnię przedłużającą zewnętrzne przyległe powierzchnie bez zmiany pozycji. Zderzaki przednie są wzięte pod uwagę przy określaniu linii podłogi. W zależności od typu pojazdu linia podłogi może znajdować się na krawędzi zewnętrznej profilu zderzaka lub na ścianie nadwozia znajdującego się pod zderzakiem. Tam gdzie istnieją jednocześnie dwa lub więcej punkty styczności, to przy określaniu linii podłogi przyjmuje się najniższy punkt styczności.

2.8. „Promień krzywizny" oznacza promień łuku koła, który jest najbliższy zaokrąglonej formy rozważanych elementów.

2.9. „Pojazd obciążony" oznacza pojazd o maksymalnej dopuszczalnej pod względem technicznym masie ładunku i rozłożeniu tej masy na osie w taki sposób, jak stwierdził producent.

([1]) Dz.U. L 267 z 19.10.1977, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 90/630/EWG (Dz.U. L 341 z 6.12.1990, str. 20).

3. WYMAGANIA OGÓLNE

3.1. Przepisy niniejszej dyrektywy nie są stosowane do tych części „powierzchni zewnętrznej" pojazdu, które w pojeździe nieobciążonym wraz z drzwiami, oknami, wlotami itd. w pozycji zamkniętej stanowią:

3.1.1. zewnętrzną strefę, która z góry ograniczona jest poziomą płaszczyzną umieszczoną 2,00 m powyżej ziemi, a z dołu płaszczyzną odniesienia określoną w pkt 2.6 lub linią podłogi określoną w pkt 2.7, według wyboru producenta; lub

3.1.2. są umieszczone w strefie opisanej w pkt 3.1.1, ale które w warunkach statycznych nie są zawarte w sferze o średnicy 100 mm.

3.1.3. W przypadku gdy płaszczyzna odniesienia stanowi najniższą granicę strefy, należy wziąć pod uwagę również części pojazdu znajdujące się poniżej płaszczyzny odniesienia zawartej między dwiema pionowymi płaszczyznami, z jednej strony płaszczyzną dotykającą zewnętrznej powierzchni pojazdu, z drugiej płaszczyzną równoległą do niej i umieszczoną o 80 mm w kierunku wnętrza pojazdu od punktu, w którym płaszczyzny odniesienia dotykają karoserii pojazdu.

3.2. „Powierzhnia zewnętrzna" pojazdu nie powinna zawierać elementów skierowanych na zewnątrz, mogących zaczepiać się o pieszych, rowerzystów lub motocyklistów.

3.3. „Powierzchnia zewnętrzna" pojazdu nie może zawierać skierowanych na zewnątrz spiczastych lub ostrych części ani elementów, które z uwagi na swój kształt, rozmiary, ustawienie lub twardość mogłyby zwiększyć ryzyko powstania lub zakres obrażeń u osoby, która uderzyłaby się lub otarła o nadwozie w przypadku kolizji.

3.4. Części wystające z powierzchni zewnętrznej, których twardość wynosi nie więcej niż 60 Shore'a, mogą mieć promień krzywizny mniejszy od wartości zalecanej w sekcji IV.

4. WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

4.1. **Elementy ozdobne, symbole handlowe, litery i numery oznaczeń handlowych**

4.1.1. Elementy ozdobne, symbole handlowe, litery i numery oznaczeń handlowych nie mogą mieć promienia krzywizny mniejszego niż 2,5 mm Wymóg ten nie jest stosowany w stosunku do tych części, które nie wystają więcej niż 5 mm od otaczającej powierzchni; jednakże w tym przpadku ich krawędzie skierowane na zewnątrz muszą być stępione.

4.1.2. Elementy ozdobne, symbole handlowe, litery i numery oznaczeń handlowych, które z powodu wystawania o więcej niż 10 mm od otaczającej je powierzchni muszą być cofnięte, zostają usunięte lub stępione z siłą 10 daN wywartą na ich najbardziej widoczny punkt, w dowolnym kierunku, w płaszczyźnie mniej więcej równoległej do powierzchni, na której się znajdują. Aby zastosować siłę 10 daN, używa się płasko zakończonego bijaka o średnicy nie większej niż 50 mm Jeśli nie jest to możliwe, musi być zastosowana równoważna metoda. Po usunięciu dodatków, oderwaniu lub ich stępieniu, część pozostająca nie może wystawać więcej niż 10 mm oraz nie może mieć żadnych spiczastych, ostrych lub tnących krawędzi.

4.2. **Osłona lamp przednich i obramowania**

4.2.1. Wystające osłony oraz obramowania są dozwolone na lampach przednich pod warunkiem, że nie wystają one o więcej niż 30 mm w stosunku do zewnętrznej, przezroczystej powierzchni lampy przedniej, a promień krzywizny wynosi przynajmniej 2,5 mm.

4.2.2. Lampy przednie chowane muszą spełniać wymagania pkt 4.2.1 zarówno w pozycji ich włączenia, jak i w pozycji ich cofnięcia.

4.2.3. Przepisy pkt 4.2.1 nie są stosowane w stosunku do lamp przednich znajdujących się we wgłębieniach w nadwoziu lub w przypadku lamp przednich, które stanowią część nadwozia pod warunkiem, że karoseria spełnia warunki pkt 3.2.

4.3. **Osłony-kraty**

Promień krzywizny części osłon-krat musi być:

— nie mniejszy niż 2,5 mm, jeśli odległość między przylegającymi częściami jest większa niż 40 mm,

— nie mniejszy niż 1 mm, jeśli odległość wynosi pomiędzy 25 a 40 mm,

— nie mniejszy niż 0,5 mm, jeśli odległość jest mniejsza niż 25 mm.

4.4. **Wycieraczki i przyrządy czyszczące lampy przednie**

4.4.1. Wymienione wyżej przyrządy muszą być takie, aby ramię wycieraczki posiadało osłonę o promieniu krzywizny nie mniejszym niż 2,5 mm, a powierzchnia nie była mniejsza niż 6,5 mm^2 mierzonej od najbardziej wysuniętego punktu.

4.4.2. Końcówki wylotowe spryskiwacza szyby oraz przyrządy czyszczące lampę przednią muszą mieć promień krzywizny nie mniejszy niż 2,5 mm. Części wystające na mniej niż 5 mm muszą mieć stępione wystające krawędzie.

4.5. **Przyrządy ochronne (zderzaki)**

4.5.1. Końcówki przednich przyrządów ochronnych muszą być odwrócone w stronę zewnętrznej powierzchni nadwozia.

4.5.2. Elementy przednich przyrządów ochronnych muszą być tak zaprojektowane, aby wszystkie twarde powierzchnie wystające posiadały promień krzywizny nie mniejszy niż 5 mm.

4.5.3. Wyposażenie takie jak zaczepy holownicze i wciągarki nie mogą wystawać poza najbardziej wysuniętą powierzchnię zderzaka. Jednakże wciągarki mogą wystawać poza najbardziej wysuniętą część zderzaka pod warunkiem, że w momencie gdy nie są używane, pozostają osłonięte odpowiednią pokrywą ochronną, której promień krzywizny jest nie mniejszy niż 2,5 mm.

4.5.4. Wymagania pkt 4.5.2 nie stosuje się w stosunku do wszystkich części zderzaka lub części wystających na zderzaku czy wstawek w zderzaku, które wystają mniej niż na 5 mm. Krawędzie przyrządów wystających o mniej niż 5 mm muszą być stępione. W odniesieniu do przyrządów wystających na zderzaku i wymienionych w innym rozdziale niniejszej dyrektywy stosowane są wymagania szczegółowe zawarte w niniejszej dyrektywie.

4.6. **Klamki, zawiasy, przyciski w drzwiach, bagażnik, pokrywa komory silnika, otwory, klapy, uchwyty**

4.6.1. Wymienione wyżej części nie mogą wystawać więcej niż na: 30 mm w przypadku przycisków, 70 mm w przypadku uchwytów i zatrzasków pokrywy komory silnika, 50 mm we wszystkich pozostałych przypadkach. Ich promień krzywizny nie może być mniejszy niż 2,5 mm.

4.6.2. W przypadku kiedy boczne klamki drzwi, aby działały, muszą się obracać, muszą spełniać jedno z poniższych wymagań:

4.6.2.1. w przypadku klamek obracających się równolegle do płaszczyzny drzwi otwarty koniec rączki musi być skierowany do tyłu. Zakończenie takiej klamki musi być odwrócone do płaszczyzny drzwi i być umieszczone w otaczającej je osłonie lub znajdować się w zagłębieniu;

4.6.2.2. klamki, których trzon skierowany jest w dowolnym kierunku na zewnątrz, a kierunek ten nie jest równoległy do płaszczyzny drzwi, muszą w pozycji zamknięcia być umieszczone w otaczającej je osłonie lub znajdować się w zagłębieniu. Koniec otwarty musi być zwrócony zarówno do tyłu, jak i w dół.

Niemniej jednak klamki niespełniające tego ostatniego warunku mogą być dopuszczone, jeśli:

— mają niezależny mechanizm zwrotny,

— w przypadku uszkodzenia mechanizmu zwrotnego nie mogą wystawać o więcej niż 15 mm,

— w pozycji otwartej ich promień krzywizny jest nie mniejszy niż 2,5 mm (wymóg ten nie jest stosowany, jeśli w pozycji maksymalnego otwarcia występ jest mniejszy niż 5 mm, w którym to przypadku krawędzie części skierowanych na zewnątrz muszą być stępione),

— powierzchnia ich końcówek, w momencie pomiaru znajdująca się nie dalej niż 6,5 mm od najbardziej wystającego punktu, jest nie mniejsza niż 150 mm^2.

4.7. **Stopnie nadwozia**

Krawędzie stopnia nadwozia oraz stopnie muszą być zaokrąglone.

4.8. **Owiewki boczne i rynny przeciwdeszczowe oraz listwy ściekowe**

Promień krzywizny krawędzi, które mogą być skierowane na zewnątrz, musi być nie mniejszy niż 1 mm.

4.9. **Krawędzie powierzchni metalowych**

Krawędzie powierzchni metalowych są dozwolone, pod warunkiem że są zagięte w kierunku nadwozia w taki sposób, że nie mogą stykać się ze sferą o średnicy 100 mm lub są zaopatrzone w ochraniacze o promieniu krzywizny nie mniejszym niż 2,5 mm.

4.10. **Śruby do kół, kołpaki i elementy ochronne**

4.10.1. Śruby do kół, kołpaki i elementy ochronne nie mogą mieć żadnych występów w kształcie płetwy.

4.10.2. W przypadku kiedy pojazd porusza się po drodze prostej, żadna część kół, inna niż opony umieszczone powyżej płaszczyzny poziomej, przechodzącej przez oś obrotu, nie może wystawać poza rzut pionowy na płaszczyznę poziomą, bryły nadwozia znajdującej się nad kołem. Jednakże w przypadku kiedy wymagania funkcjonalne tego wymagają, elementy ochronne, które osłaniają śruby kół oraz kołpaki, mogą wystawać poza rzut pionowy krawędzi nadwozia znajdującej się ponad kołem, pod warunkiem że promień krzywizny powierzchni części wystającej jest nie mniejszy niż 5 mm i występ poza pionowy rzut krawędzi nadwozia znajdującego się ponad kołem w żadnym przypadku nie przekracza 30 mm.

4.10.3. Elementy ochronne przystosowane do pkt 4.10.2 muszą być zainstalowane, jeśli śruby lub nakrętki wystają poza rzut zewnętrznej powierzchni opony (część opony umieszczonej ponad płaszczyzną poziomą przechodzącą przez oś obrotu koła).

4.11. **Miejsca na podnośnik oraz rury wydechowe**

4.11.1. Miejsca na podnośnik (o ile istnieją) oraz wydechowa rura albo rury nie mogą wystawać o więcej niż 10 mm poza występ pionowy linii podłogi lub występu pionowego przecięcia płaszczyzny odniesienia z zewnętrzną płaszczyzną koła.

4.11.2. Pomimo wymienionych powyżej wymagań rura wydechowa może wystawać więcej niż o 10 mm, pod warunkiem że krawędzie są zaokrąglone na końcach, a promień krzywizny jest nie mniejszy niż 2,5 mm.

4.12. Występy i odległości muszą być zmierzone zgodnie z wymaganiami zawartymi w załączniku III.

5. WNIOSEK O HOMOLOGACJĘ EWG TYPU

5.1. Wniosek o homologację EWG typu pojazdu w odniesieniu do zewnętrznych elementów wystających składa producent pojazdu lub jego uprawniony przedstawiciel.

5.2. Do wniosku załącza się w trzech egzemplarzach następujące dokumenty:

5.2.1. opis typu pojazdu, jego zewnętrznych występów znajdujących się przed tylnym oblachowaniem kabiny, łącznie ze szczegółami wymienionymi w załączniku III wraz z dokumentami wymaganymi we wniosku omówionym w art. 3 dyrektywy 70/156/EWG;

5.2.2. fotografie przedniej części i części bocznych pojazdu;

5.2.3. rysunki z wymiarami zewnętrznej powierzchni, obejmujące zewnętrzne elementy wystające, punkt R, płaszczyzny odniesienia lub linię podłogi, które według służb technicznych są wymagane w celu udowodnienia spełnienia przepisów pkt 3 i 4.

5.3. Składający wniosek przedstawia służbom technicznym odpowiedzialnym za przeprowadzenie testu homologacyjnego:

5.3.1. pojazd reprezentujący typ przedstawiony do homologacji oraz część (części) pojazdu, jeśli uznano to za konieczne dla przeprowadzenia kontroli oraz testów wymaganych przez niniejszą dyrektywę;

5.3.2. niektóre części i próbki użytych materiałów, jeśli są wymagane przez służby techniczne.

6. HOMOLOGACJA EWG TYPU

Homologacja EWG typu jest udzielana z wydaniem świadectwa według wzoru przedstawionego w załączniku IV, jeśli przedstawiony do homologacji pojazd odpowiada przepisom opisanym w sekcji V oraz spełnia wymagania w sekcji III i IV.

Na żądanie producenta, każdy pojazd kategorii N_1 może być poddany homologacji typu co do zewnętrznych elementów wystających znajdujących się przed tylnym oblachowaniem kabiny, na podstawie technicznej specyfikacji dyrektywy 74/483/EWG ([1]).

7. ROZSZERZENIE HOMOLOGACJI EWG TYPU

7.1. Każda zmiana typu pojazdu lub jego zewnętrznych elementów wystających, znajdujących się przed tylnym oblachowaniem kabiny, musi być przekazana do działu administracyjnego, który wydał homologację typu. Dział ten może zarówno:

7.1.1. uznać, że jest mało prawdopodobne, iż dokonane zmiany będą miały znacznie niekorzystne skutki, a stąd pojazd nadal odpowiada wymaganiom w dowolnym przypadku; lub

7.1.2. zażądać dalszego raportu z testów od służb technicznych odpowiedzialnych za przeprowadzenie testów.

7.2. Właściwy organ wydający homologację rozszerzającą musi przydzielić numer serii rozszerzenia w świadectwie homologacji typu, jak przedstawiono w załączniku IV.

([1]) Dz.U. L 266 z 2.10.1974, str. 4.

ZAŁĄCZNIK II

POMIARY WYSTĘPÓW I ODLEGŁOŚCI

1. METODA OKREŚLANIA ROZMIARÓW WYSTĘPU CZĘŚCI MOCOWANEJ DO POWIERZCHNI ZEWNĘTRZNEJ

1.1. Rozmiary występów elementu zamocowanego na płaszczyźnie wypukłej mogą być określone zarówno bezpośrednio, jak i poprzez odwołanie się do rysunku odpowiedniego fragmentu tej części w pozycji zamontowanej.

1.2. W przypadku kiedy występ w części wierzchniej płaszczyzny innej niż wypukłej nie może być określony przez prosty pomiar, to określany jest przez maksymalną odległość między linią odniesienia płaszczyzny a środkiem ruchomej sfery o średnicy 100 mm styczną z tą częścią. Przykład zastosowania tej metody jest podany na rysunku 1.

1.3. W przypadku uchwytu ręcznego występ jest mierzony w stosunku do płaszczyzny przechodzącej przez punkty styczności. Przykład jest podany na rysunku 2.

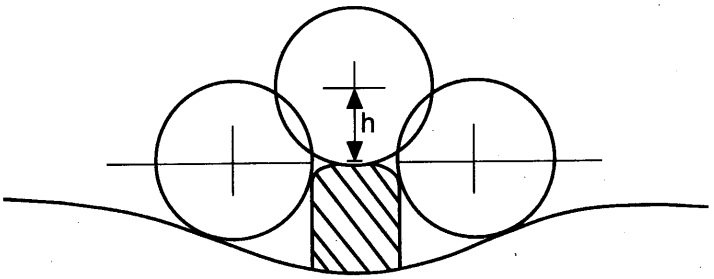
2. METODA OKREŚLANIA WYSTĘPU OBRAMOWANIA I ATSŁONY LAMPY PRZEDNIEJ

2.1. Występ od powierzchni zewnętrznej lampy przedniej jest mierzony poziomo, od punktu styczności sfery o średnicy 100 mm, jak pokazano na rysunku 3.

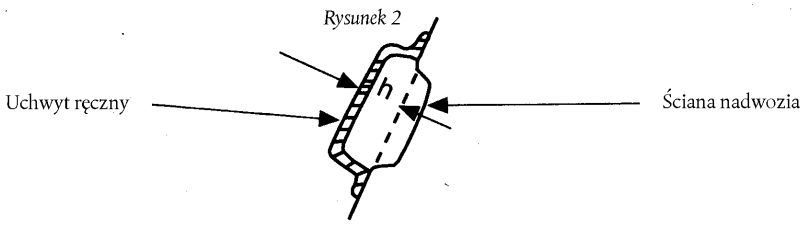
3. METODA OKREŚLANIA ODLEGŁOŚCI POMIĘDZY CZĘŚCIAMI ATSŁONY – KRATY

3.1. Odległość pomiędzy częściami kraty wlotu powietrza jest odległością między dwiema płaszczyznami przechodzącymi przez punkty styczności kuli i prostopadłymi do linii łączącej punkty styczności. Przykłady zastosowania tej metody są podane na rysunkach 4 i 5.

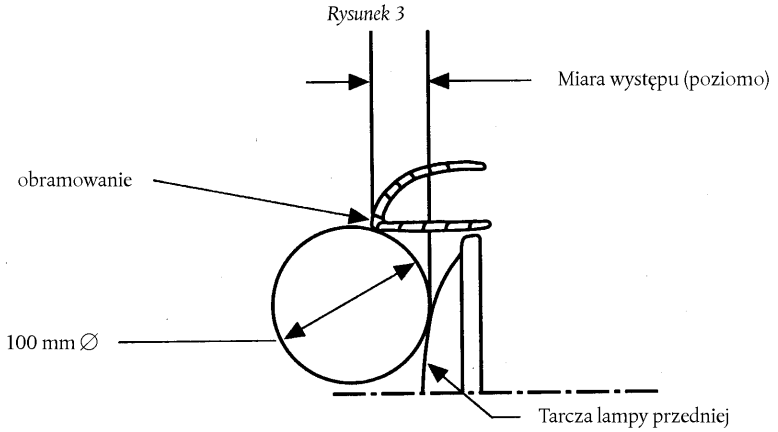
Rysunek 1

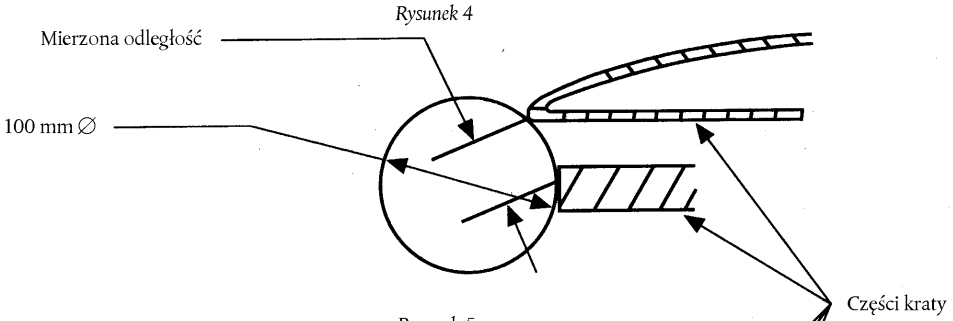
Rysunek 2

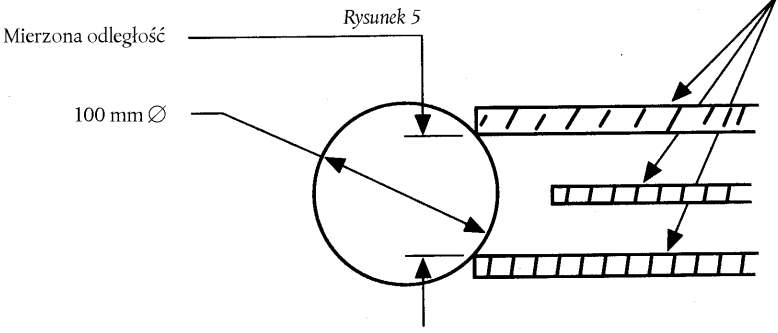
Rysunek 3

Rysunek 4

Rysunek 5

ZAŁĄCZNIK III

WZÓR DOKUMENTU INFORMACYJNEGO a)

Następujące informacje, o ile występują, są dostarczane w trzech egzemplarzach i zawierają spis treści. Rysunki, jeśli takie są, są dostarczane w odpowiedniej skali i wystarczająco szczegółowe.

Jeśli jakikolwiek system, element lub oddzielny moduł techniczny działa, pełniąc funkcję sterowania elektronicznego, podaje się szczegóły jego działania.

0. DANE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): . . . . . .

0.2. Typ i ogólna nazwa handlowa: . . . . . .

0.3. Oznaczenia identyfikacyjne typu, jeśli podane na pojeździe b): . . . . . .

. . . . . .

0.3.1. Miejsce: . . . . . .

0.4. Kategoria c): . . . . . .

0.5. Nazwa i adres producenta: . . . . . .

0.6. Miejsce i sposób mocowania obowiązkowych płytek i napisów: . . . . . .

0.6.1. Na podwoziu: . . . . . .

0.6.2. Na karoserii: . . . . . .

0.8. Adres zakładu montażowego: . . . . . .

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA KONSTRUKCJI POJAZDU

1.1. Fotografie lub rysunki typowego pojazdu: . . . . . .

1.2. Rysunek całego pojazdu z wymiarami: . . . . . .

1.3. Liczba osi i kół: . . . . . .

1.3.2. Liczba i położenie kół kierowanych: . . . . . .

1.7. Kabina (wysunięta lub normalna): . . . . . .

2. MASY I WYMIARY e) (w kg i mm) (z ewentualnym odwołaniem do rysunku)

2.3. Rozstaw i szerokość osi: . . . . . .

2.3.1. Rozstaw każdej osi kierowanej i): . . . . . .

2.4. Wymiary pojazdu (całkowite)

2.4.1. Podwozie bez karoserii

2.4.1.2. Szerokość k): . . . . . .

2.4.1.3. Wysokość (nieobciążonego pojazdu) l) (dla zawieszenia o regulowanej wysokości, wskazać normalną pozycję jazdy): . . . . . .

2.4.1.4. Przedni zwis m): . . . . . .

2.4.1.6. Prześwit (jak określono w załączniku II sekcja A ppkt 4.5.4): . . . . . .

2.6. Masa pojazdu wraz z karoserią gotową do jazdy lub masa podwozia wraz z kabiną, jeśli producent nie mocuje karoserii (łącznie z płynem chłodniczym, paliwem, narzędziami, kołem zapasowym i kierowcą) a) (maksymalna i minimalna masa dla każdej wersji): . . . . . .

. . . . . .

2.6.1. Rozłożenie tej masy na osie, w przypadku naczepy lub przyczepy z osią centralną, obciążenie sprzęgu (maksymalna i minimalna cyfra dla każdej wersji): . . . . . .

. . . . . .

2.8. Dopuszczalna pod względem technicznym maksymalna masa obciążenia wyznaczona przez producenta y) (maksymalna i minimalna masa dla każdej wersji): . . . . . .

2.8.1. Rozłożenie tej masy na osie oraz w przypadku naczepy lub przyczepy z osią centralną obciążenie sprzęgu (maksymalna i minimalna cyfra dla każdej wersji): . . . . . .

2.9. Dopuszczalna pod względem technicznym maksymalna masa na każdą oś, w przypadku naczepy lub przyczepy z osią centralną obciążenie sprzęgu zaznaczone przez producenta: . . . . . .

. . . . . .

5. OSIE

5.1. Rysunek każdej osi, wraz z przedstawieniem użytych materiałów i (jako możliwość) marką oraz typem:

6. ZAWIESZENIE

6.1. Rysunek układów zawieszenia: . . . . . .

6.2. Typ i rodzaj zawieszenia każdej osi lub koła: . . . . . .

6.2.1. Regulacja poziomu: tak/nie ([1])

6.3. Charakterystyka resorów zawieszenia (rodzaj, charakterystyka materiałów i wymiary): . . . . . .

6.6. Opony i koła

6.6.1. Zestawy opon i kół

(w przypadku opon, podać opis wymiarów, minimalny indeks nośności, minimalny indeks prędkości, symbol; w przypadku kół podać rozmiar obręczy)

6.6.1.1. Oś nr 1: . . . . . .

6.6.1.2 Oś nr 2: . . . . . itd.

([1]) Niepotrzebne skreślić.

6.6.3. Ciśnienie opon zalecane przez producenta: . . . . . .

9.11. Zewnętrzne elementy wystające: . . . . . .

9.11.1. Układ ogólny (rysunek lub fotografia) wskazujący pozycje elementów występu: . . . . . .

9.11.2. Rysunki lub fotografie elementów, takich jak drzwi, i słupków okna, osłona wlotu powietrza, rynny, klamki, prowadnica szyn, przysłony, zawiasy drzwi i zamki, wieszaki, szkła odblaskowe, ozdoby, emblematy i wgłębienia oraz wszystkie inne zewnętrzne elementy wystające lub części powierzchni zewnętrznej, które mogą być uznane za krytyczne (np. wyposażenie świetlne). Jeśli części wymienione powyżej nie są krytyczne, to do celów dokumentacji mogą one być zastąpione fotografią, której, jeśli to konieczne, mogą towarzyszyć szczegóły wymiarowe lub tekst: . . . . . .

. . . . . .

9.11.3. Rysunki części powierzchni zewnętrznej zgodnie z sekcją 6.9.1 załącznika I do dyrektywy 74/483/EWG:

9.11.4. Rysunki zderzaków: . . . . . .

9.11.5. Rysunki linii podłogi: . . . . . .

9.16. Kołpak koła: . . . . . .

9.16.1. Krótki opis typu pojazdu z odniesieniem do kołpaka koła: . . . . . .

. . . . . .

9.16.2. Szczegółowe rysunki kołpaków kół oraz ich pozycje w pojeździe ze wskazaniem rozmiarów wymienionych na rysunku 1 załącznika I do dyrektywy 78/549/EWG, biorąc pod uwagę maksymalne/minimalne rozmiary opon/kół: . . . . . .

. . . . . .

9.17. Obowiązkowe tabliczki i napisy

9.17.1. Fotografie lub rysunki umieszczenia obowiązkowych tabliczek oraz napisów oraz numerów podwozia: . . . . . .

9.17.2. Fotografie lub rysunki obowiązkowych części tablic i napisów (wraz z podaniem wymiarów): . . . . . .

9.17.3. Fotografie lub rysunki numerów podwozia (wraz z podaniem wymiarów): . . . . . .

. . . . . .

9.17.4. Wyjaśnienie zgodności z wymaganiami załącznika I do dyrektywy 76/114/EWG sekcja III sporządzone przez producenta: . . . . . .

. . . . . .

9.17.4.1. Znaczenie znaków użytych w drugiej części oraz, jeśli to stosowne, w trzeciej części, w celu zastosowania ppkt 3.1.1.2: . . . . . .

. . . . . .

9.17.4.2. Jeśli znaki są użyte w drugiej części w celu spełnienia ppkt 3.1.1.3, wskazanie tych znaków: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

ZAŁĄCZNIK IV

WZÓR

(maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU EWG

(pojazd)

Pieczęć administracji

Informacja dotyczy

— homologacji typu ([1])

— rozszerzenia homologacji typu ([1])

— odmowy homologacji typu ([1])

— wycofania homologacji typu ([1])

typu pojazdu w odniesieniu do dyrektywy 92/104/EWG odnoszącej się do zewnętrznych elementów wystających znajdujących się przed tylnym oblachowaniem kabiny w pojazdach kategorii N.

Nr homologacji typu EWG: . . . . . Nr rozszerzenia: . . . . . .

SEKCJA I

0. DANE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): . . . . . .

0.2. Typ i ogólna nazwa handlowa: . . . . . .

0.3. Oznaczenia identyfikacyjne typu, jeśli podane na pojeździe ([2]): . . . . . .

. . . . . .

0.3.1. Miejsce tego oznaczenia: . . . . . .

0.4. Kategoria pojazdu ([3]): . . . . . .

0.5. Nazwa i adres producenta: . . . . . .

. . . . . .

Nazwa i adres producenta odpowiedzialnego za wykonanie ostatniego etapu produkcji pojazdu: . . . . . .

. . . . . .

0.8. Adres zakładu montażowego: . . . . . .

. . . . . .

([1]) Niepotrzebne skreślić.

([2]) Jeśli oznaczenia wskazania typu obejmują cechy charakterystyczne nienadające się do opisu typu pojazdu objętego niniejszym świadectwem homologacji typu, to cechy te muszą być zaznaczone w dokumentach symbolem „?" (np. abc??123??).

([3]) Jak określono w przypisie b) załącznika I do dyrektywy 70/156/EWG.

SEKCJA II

1. Dodatkowe informacje dotyczące podwozia kabiny pojazdu/kompletnego pojazdu wraz z nadwoziem ([1])

1.1. Typ kabiny (wysunięta lub normalna): . . . . . .

1.2. Szerokość kabiny w pojeździe: . . . . . mm

1.3. Wysokość kabiny w pojeździe: . . . . . mm

1.4. Maksymalna technicznie dopuszczalna masa pojazdu: . . . . . t

1.5. Maksymalna technicznie dopuszczalna masa osi przedniej(-nich):

1.5.1. 1. Oś: . . . . . t

1.5.2. 2. Oś: . . . . . t

1.5.3 3. Oś ([1]): . . . . . t

1.6. Opona/rozmiar koła:

2. Dział techniczny odpowiedzialny za przeprowadzenie testów: . . . . . .

. . . . . .

3. Data raportu dotyczącego testu: . . . . . .

4. Numer raportu dotyczącego testu: . . . . . .

5. Podstawa(-y) do rozszerzenia homologacji typu (tam gdzie to stosowne): . . . . . .

. . . . . .

6. Uwagi (jeśli są): . . . . . .

. . . . . .

6.1. Typ pojazdu łącznie z karoserią spełnia również wymagania dyrektywy 74/483/EWG: tak/nie ([1])

7. Miejsce: . . . . . .

8. Data: . . . . . .

9. Podpis: . . . . . .

10. Wykaz dokumentów tworzących kartotekę dotyczącą homologacji typu, złożonych do działu administracyjnego, który wydał homologację typu. Dokumenty te można otrzymać na podstawie załączonego wniosku.

([1]) Niepotrzebne skreślić.